

יום הולדת לחניטה

כשלמדת בסמינר לוינסקי התלוננו המורים שיש לי ראש מצויין לשטויות, וראש כרום למרעים מדויקים, כמו מתמטיקה, למשל. כמשך השנים הלכו הדברים והתחדדו, ואם יכולתי פעם לצרף צירופים, היום — השם יעזור.

חניטה צינצ'נר להיזהר מטעויות

קחו את הסיפור האחרון שנתקלתי בו בשווי מחו"ל: יום הולדתה ה-40 של חניטה צינצ'נר, שנחוג במועדון יוקרה בתל-אביב, כפי שקראתי בעיתון בשעת הטיסה. והצטרפתי, כמובן, על שהחמצתי את החגיגה. עוד אני יושבת ומיצרה, נזכרתי שבתה של חניטה, לורדה, יפהפיה כמו אמה, היא בת 23 וכבר סיימה מזמן את שרותה הצבאי. ונזכרתי שבתיקייה מערכת לא נכתב מעולם שחניטה נישאה והרתה בגיל 17-16. טעויות עלולות לצמוח, ומטעויות כאלה צריך להיזהר. רצתי, איפוא, למערכת למחרת בואי, פתחתי את התיק, תיקנתי את הטעון תיקון, ומעתה חניטה היפה היא בת 40. עד להורעה חרשה, כמובן.

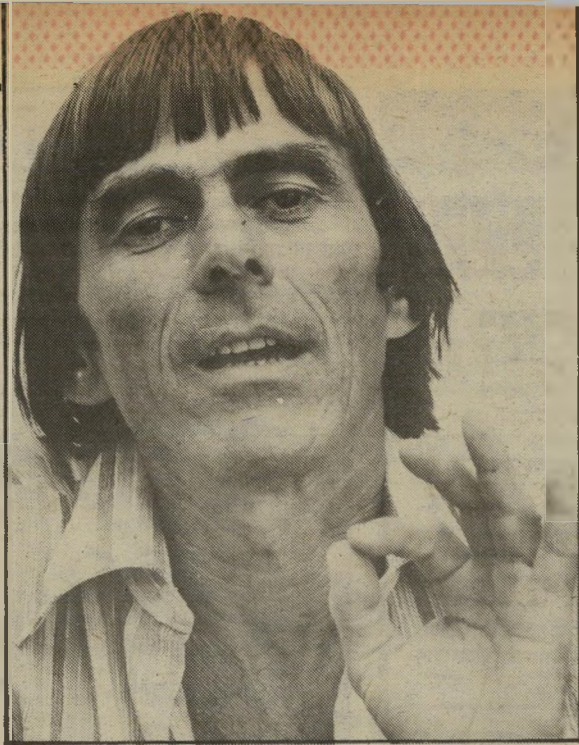
מערבון לגששים

יש לי חומר משגע למערכון חדש לגששים. שיקחו את הסיפור על נישואיו של שייקה לוי לאורנה, שעמדו להיערך ב-20 באפריל, אחרי רומן ארוך בן שלוש שנים ושנרחו.

שייקה לוי אינשאללה!

מרי פעם נשמעו רינונים על חופה המתקרבת ובאה, אך כל הסיפורים הסתיימו ללא ביצוע. שייקה טען שהחתן נה תערך אחרי שירכשו את הבית שמצא חן בעיניהם, בנאות אפקה, למרות שבבעלותו שתי דירות. האחת, ברמת אביב, מושכרת, ואילו בשניה, בת חמישה חדרים בתוכנית ל' בתל-אביב התגורר בעצמו. גם לאורנה ירדה בתל-אביב, אך שייקה הת' עקש להינשא רק כשי יירכש הבית בנאות אפקה. משהו השתבש במהלך הקנייה, העיסקה בוטלה, והחופה נדחתה. למתי שייקה טוען, לדברי חברים, שאין בעיות. כשרק יתפנה מעיסוקיו הלוחצים והמרי פעמים הרבים, יתפנה להעמדת החופה. אינשאללה!

אילי גורליצקי - ברכבת הלילה

אלמגור, ושאלת אם לא התנגד לנסיעתה ביחד עם בעלה לשעבר, אילי גורליצקי.
 "סתם גיחכתי. וכך גם יענקלה. הרי הוא השיב בתמיהה על שאלתי. אחרי 23 שנים, היא אשתו לשעבר? וכך גם פירסמתי את הדבר במדור." "יש לי חרשות בשבילך! רק לא לציטוט ממני — חסרות לי צרות מועד השלוש!"
 "גם אני בעד השלוש, ולא אצטט."
 "את יודעת שכל זר המגיע אלינו זוכה למעקב סמוי מהרגע שהגיע ועד לרגע שהוא עוזב? גם אחרי המישלחת שלכם עקבנו."
 "גיבורים גדולים! עכשיו אתם כבר מכירים את כל כתייהכנסת במוסקבה."
 "איזה טמבלית! תקתקי, או שאני סוגר! כשגמרו את ענייניהם במוסקבה נסעו בחבריהם משלחת לפנינגרד ברכבת לילה."
 "אני מתחילה להריח סיפור."
 "זה מריח? זה מסריח! החברים ברקת ובר' שביט, שהם נציגי ההסתדרות, קיבלו תאשינה אחר, והגותרים קיבלו את התא השני."
 "איזה נותרים?"
 "כמו שאת חושבת — גילה אלמגור ואילי גורליצקי, בנייהווג לשעבר."
 "אה, אני לא מאמינה! אחרי כליך הרבה שנות פרידה, הרי היו נשואים בסך הכל חמש שנים, ולאחר מכן כל תל-אביב ידעה שלא החליפו מילה במשך חמש עשרה שנה."
 "יתכן, אך ברכבת רדאי שהחליפו יותר ממילה אחת."
 "רגע, מה אתה משתתק, ספר מה קרה בתא?"
 "לתא לא הצצנו. מה אנחנו, חזירים? אך נראה שהעניינים הסתדרו כשורה, שכן גם בדרך חזרה קיבלו השניים תא משותף, ושוב כילו בו שמונה שעות."
 "אתה יודע איזה פצצה אתה מטיל פה בעיר?"
 "אמרתי לך כבר שאני מהקג"ב?"
 "תן לי לתפוס נשימה, וצלצל אליי מחר. אני רוצה לברוק את הסיפור שלך. אם הוא מתאמת, נוכל לשתף פעולה בעתיד."
 "איך?"
 "אתה תדווח לי על הנואפים הישראלים במוסקבה, ואני לך על הרוסים בתל-אביב."
 "איך הרבה כאלה?"
 "מולי!"

האלו תל-אביב, מוסקבה על הקו

"האלו מוסקבה, כאן תל-אביב. את מי רציתם?"
 "את רוחקה המרחלצ'ת?"
 "מרבית. מי על הקו?"
 "קומנדאט גריגורוביץ מהקג"ב?"
 "השתגעו! אני נגד רק"ח! מה לכם ולי?"
 "אנחנו קוראים קבועים של המדור."
 "בוקר טוב, עוד פסיכיים!"

גילה אלמגור - תאשינה

"לא כליך. תמיד אפשר להשתמש ברכילות שלך למטרות סחיטה נגד אויבי ברית המועצות."
 "קח אספירין ולך לישון!"
 "איזה אספירין? את צריכה צינצנצת אספירין אחרי שתשמעי את הסיפור הבא!"
 "נסכית ונשמע."
 "כתבת במדור של השבוע שעבר על המישלחת שבאה אלינו לביקור ירירותי, על החברים ברקת, החבר גורליצקי החבר ברישביט והחברה גילה אלמגור?"
 "אז מה? הם חזרו בשלום, בלי סיביר, בריאים ושלמים."
 "איזה עיתונאים סתומים יש לכם, לקפיטליסטים! תשמעי את הסיפור עד הסוף."
 "שומעת."
 "סיפרת שם שצילצלת לאחד יענקלה אגמון, בעלה של גילה

רומן החודש

לפני חודש, כערך, ירדה רחל הרמתי לאילת. לפני חודש ירד גם אריה עמית לאילת. הם כבר עלו ביחד. אריה עמית, סגן ניצב, קצין מיכצעים במשי' טרת מחוז תל-אביב, הוא מה שנקרא בעברית טובה — חתיך בינלאומי. רבים מכנים אותו "השריף" של העיר.
 לפני כמה חודשים התוודה בראיון עם שרית ישי על קשיים בחייה הנשואין שלו, ועל התלונות של אשתו וילדיו, כתוצאה מהעדרותו הממושכת מהבית, כגלל הרדיפה הבלתי-פוסקת אחרי פושעי העיר וניבוייה. מאז הראיון הספיק עמית להתגרש וירר אילתה להתאושש.
 רחל הרמתי גרושה כבר שנים רבות. רומנים רבים נכרכו בשמה, ביניהם רומן קצר עם פסח בלקין, ראש המועצה המקומית לשעבר ברמת השרון, שהתאלמן לפני כן מאשתו.

אריה עמית עלו ביחד

רחל הרמתי ירדה לחור